

Nikdo se v ptujskem okraju ob pustu ni tako razveselil kot delavci gozdne uprave.

Tik pred pustom so prejeli letosno prvo plačo.

Kmečko delovna zadruga v Cvetkovicah ni tako v skrbah za okoli 150 žežita, ki ga lani dala v Ptuj v zastrupitev, kakor je v skrbah za mizi same.

Vsi člani zadrage upajo, da bodo dobili vsaj do prihodnje zime vrnjeno isto količino zastrupljenega žežita, dvojno pa da jim bo letos uničevalo pridelke isto številno mizi kot lani. Ker niso bile pokončane z zastrupljenim žežitom, bo letos njihova armada nedvomno narasla za nekaj tisoč članov.

Ravnodušni ljudje najraje rečejo: »Saj je vse eno!«

Kmetje niso radi ravnodušni.

Vedno namreč, da ni vse eno, če ne sejo v Ptuj svinjske kože in za nje ne dobijo govejega usnja in podplatov ali pa če nesejo kože na Hrvatko. Od tam se sicer vrnejo brez svinjskih kož, ne pa tudi brez govejega usnja in podplatov.

Včina trgovin ima prodajalce za to, da razprljajo ljudstva blago, dokler ne izpraznijo predalov.

Železnina na Srbškem trgu v Ptaju pa ima prodajalce za to, da čuvajo že 2 leti nad milijon vredno železino. Tekom 2 let je niso kupili niti kmetje, ki imajo bone niti drugi interesenti, ker nimajo bonov.

Škoda, da se tega železa nikdo ne usmili. Izdelano je bilo po planu ali drugače rečeno na podlagi potreb delovnega ljudstva, da bi mu čimpreje začelo služiti, ne pa zato, da bi ga ob inventurah vedno znova prestevali ter dajali o njem poročila.

Zanimivo je listati po prošnjah ljudi, ki še nimajo stanovanj.

Še zanimiveje je poslušati izgovore hišnih gospodarjev, ki imajo več sob kot jih potrebujejo.

Zelo zanimivo je poslušati med drugimi tudi Ozvald Ignaca iz Ptuja, Volkmarjeva cesta 8. Za tri osebe rabiti 4 sobe in kuhinjo.

Pravi, da ne more vzeti nikogar v hišo, ker se boji, da bi mu naemnik kaj ukradel, ker ima kmetijsko orodje.

Dovsed imenujejo prostore po delu, ki se v njih opravlja.

Naslov prostora »Rdeči kotiček« pri OZKZ ne odgovarja dogajjanju v tem prostoru.

Temu prostoru bi morali dati naslov: »Sušilnica koruze«, ker imajo v njem več ton koruze, s katero nimajo nikakoga dela.

V časih so postregli v restavracijah gostom z jedilnikom, na katerem je bilo napisano: »Danes mrzla jedila. Mnogim to ni ugodilo, najmanj pa pozimi, ko si vsakdo želi le topila jedila.«

Z mrzlimi jedili so imela letosno zimo najslabše izkušnje svinjska pitališča.

Mnogi prasiči so bili pozimi smrtno ogroženi, da so imeli stalno »Mrzla jedila«. Ni jim bilo mogoče dopovedati, da tega ni bila kriva Direkcija za ovrejo prasičev v Mariboru, temveč le pomanjkanje drva.

Škoda, da večina dispečerjev ne znaigrati šaha.

Če bi to znali, se gotovo ne bi doigalo, da bi hidilo podjetje »Mleko-odkup« iz Ptuja po premog v Mursko Središče namesto v Podgorico.

Slabe poteze z dispozicijami materiala niso niti lepše kot slabe poteze na šahovski deski. Ene in druge vodijo v šah-mat.

Za steklorezca je rezanje krogov v steklo posebnost. Tega pa ne opravljajo vedno sami steklorezci.

Enostavnejše opravilo na Ljutomerški cesti v Ptaju fantje s fračami. Tudi kamenčki režejo kroge v steklo.

Sem doma, pridi jutri 11. II. si, gurno domov — Bertac je besedilo telegrama, ki bi ga moral prejeti 10. II. ob 18.30 uri naslovnik v Ljubljani.

Ta telegram ni dosegel namena, temveč je povzročil vsesransko razočaranje.

Zena iz Ptuja je 11. II. zmanjšala moža. Mož je bil v Ljubljani nevoljen, da ni dobil od žene pošte. Upravnika mariborske pošte pa je razočarala nezanesljivost telegrafistke, ki je med drugimi zamujenimi telegrami odpravila tudi ta telegram še 17. II. dopoldne.

Verjetno telegrafistka ni pravilno poučena o tem, kako se železniški zavirači postali udarniki.

Marsikdo trdi, da se počuti v Ptaju kot bi živel na vasi.

Ta trditve niso utemeljena, ker obstajajo razlike.

Na vasi imajo pri vsaki hiši jasli, ki so vsaki dan polne, v Ptaju pa imamo samo ene jasli (Otroške jasli), ki so že leta dni prazne.

Mnogi se radi spominjajo »dobrih starih časov«.

Izgleda, da imajo »dobre« stare čase tudi na pošti v Podlehniku zelo v čilish, sicer ne bi počitali poštnih vreč z lepljivim trakom, ki nosi napis: »Postamt Lichtenegg (Kollos) Steierm.« in osmokrako zvezdo.

Dovsed imenujejo prostore po delu, ki se v njih opravlja.

Naslov prostora »Rdeči kotiček« pri OZKZ ne odgovarja dogajjanju v tem prostoru.

Temu prostoru bi morali dati naslov: »Sušilnica koruze«, ker imajo v njem več ton koruze, s katero nimajo nikakoga dela.

V št. 6. »Našega dela« smo bili predstavljeni množici delovnih ljudi in njenim sovražnikom kot kolektiv, ki je najslabše izvedel letno skupščino sindikalne podružnice. Prikazani smo kot boječi, neodločni, nedisciplinirani in neresni ljudje, da imamo prevzetega ravnatelja, birokrata in pijačate nedelavne sindikalne funkcionarje, skratka rečeno, da smo kolektiv, ki se vstopila v močvirje napak in nebogljosti ter da je bil skrajni čas, da je prišel med nas junak, ki je odkril tudi nerediti in nam zažgal, zakaj se ne zavedamo resnosti organiziranega sindikalnega dela.

Ob tej priliki nam je dobrodošel pregor: »Ni tako važno, kaj si mislijo poedinci o množici kakor to, kaj si misli množica o poedincih.«

V socialistični družbi je vloga kontrol s strani nadrejenih forumov čisto drugačna kot je bila v stari Jugoslaviji. Sedaj ima kontrola naloge, s tovariskim načinom pomagati delovnim ljudem in njihovim funkcionarjem iz okoliščin, ki jim onemogočajo tako široko življenje kot je doseglijava v socialistični družbi. Razumljivo je, da so svoječene kontrole uživate na tem, da so odkrile kake slabosti delavcev in njihovih funkcionarjev ter jih prikazovali sovražnikom napredka: »Glejte jih, kako so nedisciplinirani in predzrni. Taki naj se borijo za naše boljše življenje!«

Gornji članek v št. 6. smo čitali z občutkom, da veje iz njega enaki odnos do delovnih ljudi. Pisal ga je podpisnik Z. G., nedvomno tovarisko Z. Goste, zastopnika republiškega odbora sindikata trgovskih podjetij iz Ljubljane, ki nas je obiskala. Ne

dvomimo v to, da jo je repupl. odbor poslal k nam z nalogo, da nam z osebnim vplivom in nastopom ter z vzglednim in vzgojnem delovnim načinom pomaga dvigniti organizacijsko delo na višino, da ne bi zaostajali za tistimi sindikalnimi podružnicami, ki pa izpoljujejo poleg planskih nalog boljše od nas tudi organizacijske naloge. Z eno besedo, ni hotela tov. Z. G. v članku opisati, kako se je te naloge lotila, s kakimi prijemi in kaj je utrudilo v borbi za naš dvig. S tem bi dokazala svojemu pristojnemu stresni veličino odnose do nas kot ljudi, ki se dnevno trudimo ob najtežjih pogojih, da bi otroci imeli mleko. Če bi hotela posvetiti svojemu delu malo več ljubezni, bi se morala prepričati, da se vodi tudi v našem podjetju borba za plan. Tako pa je bilo drugače. Tov. Z. G. je bilo žal njenega truda. Moralna si ga je poplačati z zadoščenjem, da nas je prikazala množici v najslabši luči. Ko smo stalno na cesti, znojni, umazani in blatni, se res moremo zdati tov. Z. G. nerodni in nedisciplinirani, to tem prej, ko vidimo pred seboj meščanko z dragocenim krznenim plaščem, kako se vanj posmehuje vsaki malenkosti, ko se napram njej izražamo delavsko, preprosto.

Nismo domišljali. Naši dosedanji delovni uspehi in tudi nekateri sindikalni niso slučajni. Zavedamo se, kje smo se začeli zgrajevati, kje to delo nadaljujemo in kdaj bomo dosegli še boljše uspehe. Konec petletke bo tudi za nas pomenil konec najtežjih naprov in začetek novih velikih uspehov. Ni izključeno, da se bomo tudi takrat zdeli poedincem neobogljeni in nedisciplinirani delavci, večina delovnega ljudstva pa nam bo priznala, da smo heroji časa, ki smo kljub težavam izvedli prvo Titovo petletko.

Tukaj si dovoljujemo priznati, da tov. Z. G. na nas ni mogla napraviti

NAŠE DELO.

Opozorilo obrtnikom

Uradu za cene pri Okrajnem judskem odboru v Ptaju preloženi računi večkrat niso pravilni. Tako nastaja nezadovoljstvo. Računi se vračajo nepotrenji ter je potrebno, da se obrtniki seznanijo s tozadevnimi predpisimi.

Obrtniki, ki imajo za gotove izdelke in za popravila določen cenik, izstavljajo račune na podlagi cenika. Kjer tega ni, sestavijo za nove izdelke kalculacijo po sledeči strukturi:

1. Material se računa po nabavni ceni. Slednje ne smejo biti višje od komercialnih (višjih enotnih).

2. Pribitek za material: 6% na nižjo enotno ceno.

3. Izdelave mezdje se računa po Upadnem listu FLRJ 86 in 95 iz leta 1948 foto-krožek. Inicijativu za ustanovitev tege foto-krožka je dal tov. Hronek Šaša, ki je bil predsednik pripravilnega odbora. Kaj hitro mu je uspel z živo agitacijo zbrati okrog sebe resno in marljive sodelevalce-ljubitelje te lepe panoge. Z vesversko pomočjo uprave podjetja tovarne glinice in aluminije v Strnišču ter s pomočjo tov. Stoparja Viktorja, ki je predsednik kluba ljudske tehnike v Strnišču, so se lahko pripravili primerni prostori v novih in lepih stanovanjskih blokih. S tem so bili dani osnovni pogoji za uspešen razvoj foto-krožka, kar je prav gotovo zasluga navedenih. Na občnem zboru foto-krožka je članstvo izbralno iz svoje sredine že dotedaj najpotrvovalnejše tovariste, tako iz vrst članov kolektiva tovarne aluminija, kakor tudi gradbenega podjetja »Gradis«. Za predsednika foto-krožka je bil izvoljen šef ing. »Gradisa« tov. Borut Maister.

Prva naloga, ki so si jo postavili

Tehniko ljudstvu

Nove kadre tehniki

Foto krožek Ljudske tehnike v Strnišču dosega lepe uspehe

člani foto-krožka že na občnem zboru, je bila ustanavljanje foto-tečajev. Da bo uspeš res popeln, so predvideni trije tečaji in to A, B in C. V tečaju A bodo dobili tečajniki najosnovnejše pojme o sodobni fotografiji. Tečaj B bo izpopolnjevalnega značaja. Tečaj C pa bo več ali manj že specializacija posameznika. Tečaj A je že v teku. Teoretičnemu pouku sledi v okviru razpoložljivih sredstev tudi praktično delo. Za ta namen je bila urejena z udarniškim delom članov kluba ljudske tehnike potrebnega temnika. Od potrebnega opreme bodo izdelali člani kolektiva tovarne izven delovnega časa povečevalnik, aparat za kopiranje in aparat za razsvetljavo, vse po načrtih tov. Hroneka. Tudi tu je pokazala uprava tovarne polno razumevanje in dala na razpolago manjkajoča potrebitna sredstva.

S tem so dani tudi ostali pogoji za pravilen in uspešen razvoj foto-krožka v Strnišču. Od članov tega krožka in njihove marljivosti pa bo odvisen napredek. Da lahko na to tudi računamo, nam je garant dobro sestavljen odbor. J. L.

pet zborov enakovrednih in niso vedeli, komu naj bi prisodili prvenstvo.

Istega dne je ptujski pevski zbor nastopil v radiu Beograd, prihodnji dan pa je bil določen za koncertni nastop. Na nastopu je zbor pel v zavestni dana zastopa pevce iz Slovenije. Tudi poslušalci so se zboru zahvalili ter ga nagrajili s priznanjem. P. A.

— * —

Posebni boni za nakup blaga

Zvezna vlada je izdala odločbo, po kateri prejmejo privatna kmečka gospodarstva, kjer povejajo po raznih krajinah naše domovine, kjer prirejajo koncerte. Maločko pa se zaveda truda in naporja, ki je potreben, preden je bori pripravljen za nastop.

Pevski zbor SKUD-a »Jože Lacko« je v preteklem letu obiskal mnoge kraje v državi, kakor: Maribor, Ljubljano, Kranj, Beograd, Novi Sad, Subotica, Središče, Rogaska Slatina, Radence, Stražo, Muretince, Dórnava itd., nastopal je pred zadružnimi domovi v tovarniških dvoranah, bolniških sobah ter drugje in povsod vzpodljival ljubezen do lepe slovenske pesmi. Na mnogih koncertih si je nabolj bogatih izkušenj.

Člani zboru se s ponosom spominjajo oblastnega tekmovanja v Mariboru, ko so v težki borbi s soboškim pevskim zborom in drugimi zbori iz oblasti odnesli prvo mesto kot mešani zbor in so delili prvo mesto z Mariborčani.

Medtem je prišel čas republiškega tekmovanja. V Ljubljani je mali ptujski SKUD bil težek boj z najboljšimi pevskimi zbori Slovenije ter se častno odrezal. Po tretji pesmi je zbor zapustil oder z občutkom, da je uspešno zapel ter res nudil množični užitek. Dosegeli uspeh v Ljubljani je omogočil sodelovanje SKUD-a »Jože Lacko« na tekmovanju v Beogradu, kjer je bil zbor postavljen še pred težjo nalogo kakov v Ljubljani. V Beogradu so nastopili zbori s po 100–120 pevci z izbornimi glasovnimi kapaciteti. Dinamika teh zborov, ritem, takt, točna izgovarjanja in svežina glasov je bila vredna občudovanja. Vsi zbori so bili v večjih mestih kakor je Ptuj. Po sponjanju ptujskih pevcev je bilo kakšnih

pet zborov enakovrednih in niso vedeli, komu naj bi prisodili prvenstvo. Na te posebne zorne se lahko kupijo kjer koli vse predmeti po večnih cenah, razen tega pa tudi vse predmeti zagotovljene v preskrbe, izvzemši živila, v vseh trgovinah. Pri tem ni nobenih onečivitev glede kraja nakupa; ti boni veljajo na področju vse države.

Kmečke delovne zadruge se lahko z odkupnim podjetjem dogovore o tem, da jim podjetje nabavi do višine izkuščka za prodano pšenico, rž in maščobo določeno industrijsko blago, ki ga potrebujejo zadruge in večjih količinah in ga same ne morejo nabaviti. Ta odločba velja od 16. februarja dalje.

Za fizično moč in odpornost

NK Drava : Garnizija JA Ptuj

5:2 (4:0)

V nedeljo 19. t. m. je moštvo novoustanovljenega nogometnega kluba Drave iz Ptuja odigralo svojo prvo tekmo, ki je bila obenem prva nogometna tekma v Ptiju v letošnjem letu. Za nasprotnika mu je bila izbrana enaštorica Garnizije JA iz Ptuja. Na igrišču se je zbralo okoli 300 gled